

Az irat elektronikus iratról készített másolat

2021 APR 21.

KÖZIGAZGATÁSI KOLLEGIUMA 13. 19

FÓLAJSTRONSZÁM: KEZDŐIRATON:

Postán/Gyűjtődoboz/Személyesen/E-mailon/Faxon/E-irat

Érkezett: 2021 APR 21.

PÉLDÁNY: 1 üslap

MELLÉKLET: 1 Telp.mel. körtök. céd + 1 Mol

FÓLAJSTRONSZÁM: 704232 / 20

UTÓIRATON:

105K

Benyújtva a Fővárosi Törvényszék (1055 Budapest, Markó u. 27.) mint közigazgatási ügyben eljáró bíróság útján.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott [redacted]
[redacted]
[redacted]
[redacted] képviselőjében, Réti, Várszegi és Társai Ügyvédi Iroda (s [redacted] útján, Magyarország Alaptörvényének (a továbbiakban: „Alaptörvény”) 24. cikk (2) bekezdés d) pontja, valamint az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Kérjük a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Kúria Kfv.IV.37.800/2020/8. számú ítéletének (a továbbiakban: „Ítélet”) alaptörvény-ellenességét, mivel az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes hatósági eljárásból való jogba, illetve a XXVIII. cikk (7) bekezdésében biztosított jogorvoslathoz való jogba ütközik, és kérjük, hogy az Abtv. 43. §-ának megfelelően azt semmisítse meg.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

Ügyszám: IV/01024-1/2021

Érkezett: 2021 MÁJ 07.

Példány: 1 Kezelőiroda: [redacted]

1. PERTÖRTÉNET

1.1 A tényállás rövid ismertetése

1. A Gazdasági Versenyhivatal (a továbbiakban: „GVH”) Melléklet Versenytanácsa (a továbbiakban: „Versenytanács”) 2015. március 10. napján versenyfelügyeleti eljárást indított az Indítványozóval, illetve további két vállalkozással, az [redacted] szemben, gazdasági versenyt korlátozó megállapodás tilalmának megsértése miatt. A Versenytanács 2016. július 26. napján kelt Vj/2-205/2015. sz. határozatában (a továbbiakban: „Határozat”) megállapította a versenyjogi szabályok megsértését, így az érintett vállalkozásokat bírság megfizetésére kötelezte. Határozatában a Versenytanács elismerte, hogy 2016. február 25. napjával bezárólag ügyintézésre rendelkezésre álló határidőt a GVH túllépte.
2. A Versenytanács az ügyintézési határidő leteltét követően - anélkül, hogy a határidő lejártáról tájékoztatást nyújtott volna -, a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: „Tpv.”) 73/A § (1) bekezdése szerinti, nyilatkozattételre hívta fel az érintetteket, hogy jelezzék amennyiben egyezségi eljárásban kívánnak részt venni. Az érintett társaságok közül egyedül az Indítványozó jelezte, hogy részt kíván venni az egyezségi kísérletben. Az

lr

K

Alkotmánybíróság
1015 Budapest
Donáti utca 35-45.

*a Fővárosi Törvényszék, mint közigazgatási
ügyben eljáró bíróság útján*

alkotmányjogi panasza

indítványozónak

képv.:

**Réti, Várszegi és Társai
Ügyvédi Iroda
dr. Réti László ügyvéd**

**a Kúria
Kfv.IV.37.800/2020/8. számú
ítéletével szemben**

egyezségi nyilatkozat megételével 2016. május 31. napján létrejött az egyezség (a továbbiakban: „**Egyezség**”), amelynek értelmében az Indítványozó által fizetendő bírság összegét mérsékeltek, illetve az Indítványozó nyilatkozatával előzetesen lemondott a határozattal szembeni jogorvoslati jogáról.

3. A jogorvoslatihoz való jog hiányában az Indítványozó keresetet nem nyújthatott be a Versenytanáccsal szemben, míg a [REDACTED] [REDACTED] határozat ellen közigazgatási pert indított, melynek keretében a Kúria Kf.II.37.959/2018/14. számú ítéletével hatályon kívül helyezte a Határozat bírság kiszabására vonatkozó részét. A Kúria ítéletében hivatkozott az 5/2017 (III.10.) AB határozatban megfogalmazottakra, illetve a 17/2019. (V.30.) AB határozatra, amelyben az Alkotmánybíróság az adott ügyben kimondta, hogy az adóhatóság számára nyitva álló ügyintézési határidő elteltét követően a hatóság határozatot hozhat, viszont nincs lehetősége szankció alkalmazására. Az ügyben a Kúria kifejtette, hogy tekintettel a 30/2014. (IX.30.) AB határozatra, a 19/2009. (II.25.) AB határozatra és az Emberi Jogok Európai Bíróságának gyakorlatára, a versenyhatározat felülvizsgálatára a XXVIII. cikkben meghatározott a tisztességes eljárásból való jognak megfelelően kell lefolytatni. A Kúria a következő álláspontra jutott: *„[a]mennyiben versenyfelügyeleti eljárásban az ügyintézési határidőnek nem lenne jelentősége, az a szankció kiszabásával jogkövetkezmények nélkül bármikor átléphető lenne, abban az esetben a határidők értelmüket veszítenék, és elfogadható lenne, hogy az eljárás alá vont vállalkozások arra kényszerüljenek, hogy kiszámíthatatlan ideig és bizonytalan helyzetben várják az alperes elrettentő célú szankciójának alkalmazását. Mindezek alapján a Kúria azt állapította meg, hogy az ügyintézési határidő meghosszabbítása nélkül az ügyintézésre előírt határidőn túl történt bírságkiszabás sértette a tisztességes hatósági eljárásból való jogot, az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdését. Mindebből következően az ügyintézési határidő túllépését követően a hatóság szankció kiszabására már nem volt jogosult. Az alperes a 2016. február 25-én letelt ügyintézési határidőt követően a 2016. július 26-án meghozott határozatában nem szabhatott ki jogszerűen bírságot a felperesekkel szemben.”*
4. A Kúria ítéletében fentiekben bemutatottakra tekintettel az Indítványozó 2020. február 28-án kérelmet (a továbbiakban: „**Kérelem**”) nyújtott be a GVH-hoz, melyben kérte a versenyhatóságot a vele szemben kiszabott bírság, illetve a Tptv. 83. § (5) bekezdése szerinti kamat visszafizetésére. A GVH Vj/2-282/2015. sz. végzésével (a továbbiakban: „**Végzés**”) elutasította az Indítványozó kérelmét, arra hivatkozva, hogy az Indítványozó az Egyezség megkötésével lemondott a jogorvoslati jogáról, azt nem vonta vissza, így nem vehetett részt a Határozat felülvizsgálatára irányuló közigazgatási perben, tehát az ügyben hozott kúriai ítélet az Indítványozót nem érinti.
5. Az Indítványozó a Végzéssel szemben 2020. március 18. napján benyújtott keresetével közigazgatási pert indított, melyet a Fővárosi Törvényszék egyszerűsített perben hozott 2020. június 23. napján kelt 105.K.704.232/2020/10. számú ítéletével az érdemi vizsgálat eljárásjogi okból való mellőzésével - elutasított. A Fővárosi Törvényszék szerint az eljárás alá vont két vállalkozás által indított perben hozott ítélete a Kúriának nem értelmezhető kiterjesztően, az csak a két vállalkozás tekintetében bír hatállyal. A Törvényszék ítéletével szemben az Indítványozó 2020.

szeptember 18-án felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a Kúriához, melyben kérte a Fővárosi Törvényszék által hozott ítélet hatályon kívül helyezését, és hogy utasítsa a Törvényszéket új eljárás lefolytatására és új határozat meghozatalára. A Kúria 2021. február 9. napján Kfv.IV.37.800/2020/8. számú határozatával a Fővárosi Törvényszék által hozott ítéletet – természetesen ismét az érdemi kérdés vizsgálata nélkül - hatályában fenntartotta.

2. A JOGORVOSLATI LEHETŐSÉGEK KIMERÍTÉSE

6. A fenti tényállásban ismertetettek alapján az Indítványozó a számára fennálló jogorvoslati lehetőségeket kimerítette azzal, hogy a Versenytanács Vj/2-282/2015. ssz. Végzésével szemben a Fővárosi Törvényszékhez, mint elsőfokú bírósághoz, majd annak ítéletével szemben a Kúriához, mint felülvizsgálati eljárás lefolytatására jogosult bírósághoz fordult, amely Ítéletét 2021. február 9. napján hozta meg.

3. AZ ALKOTMÁNYJOGI PANASZ BENYÚJTÁSÁNAK HATÁRIDEJE

7. A Kúria a 2021. február 9-én hozott határozata az Indítványozó részére először a Kúriától 2021. február 19., majd az elsőfokú bíróságtól 2021. március 10. napján került kézbesítésre, így az Abtv. 30. § (1) bekezdésében biztosított 60 napos határidő 2021. április 20. napján jár le.

4. INDÍTVÁNYOZÓ NYILVÁNOSÁGGAL KAPCSOLATOS NYILATKOZATA

8. Az alkotmányjogi panasz indítványunkban szereplő személyes adatok nyilvánosságra hozatalához **nem járulunk hozzá.**

5. AZ INDÍTVÁNYOZÓ ÉRINTETTSÉGÉNEK BEMUTATÁSA, KAPCSOLÓDÓ DOKUMENTUMOK

9. Az Abtv. 27. § alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az *egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet az ügy érdemében hozott döntéssel vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntéssel szemben fordulhat alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz.*
10. Tekintettel arra, hogy közigazgatási per keretében hozott Ítéletben az Indítványozó a felperes, az Abtv. hivatkozott rendelkezése szerinti ügyben érdekelt szervezetnek minősül.
11. Az Indítványozó érintettségét alátámasztó felperesi minőségének igazolására csatoljuk a közigazgatási, illetve a peres iratokat, amelyek tartalmazzák a jelen panaszban előadott tényállást és jogi érvelést is.

6. AZ ALKOTMÁNYJOGI PANASZ BENYÚJTÁSÁNAK ÉRDEMI INDOKOLÁSA

6.1 Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

12. A jelen panaszunk elsősorban az Abtv. 27. §-én alapul, tekintettel arra, hogy a Kúria Ítéletével alapvető jelentőségű alaptörvény-ellenességet valósított meg az **Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes hatósági eljáráshoz való jog megsértésével** és az **Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésébe foglalt jogorvoslathoz való jog megsértésével**.

6.2 A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

13. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése alapján mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.
14. Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése biztosítja a tisztességes hatósági eljáráshoz való jogot, amikor első mondatában kimondja, hogy *„mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék”*. A tisztességes hatósági eljárás követelménye, hogy a hatóság ne csak másokkal tartassa be a jogszabályokat, hanem azokat maga is megtartsa.
15. Az Alaptörvény idézett bekezdése tartalmazza annak a követelményét, hogy a hatóságok a rájuk jogszabályban meghatározott ügyintézési határidőt betartsák. Tekintettel a jelen alapjogra, a hatóságnak jogszerűtlen volt az ügyintézési határidőn túl történő bírság kiszabása még az Egyezség formájában is. A Versenytanács visszaélt jogkörével, amikor az ügyintézési határidő leteltét követően szabott ki bírságot, illetve, amikor a határidőn túl kezdeményezte az Indítványozóval történő Egyezség megkötését és így az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében biztosított jogorvoslati jogról való lemondást.
16. Indítványozó a határidő leteltéről az előzetes álláspontból és a Határozatból értesült. A Versenytanács tudatában volt annak, hogy az ügyintézési határidőt túllépte, azt nem vitatta, sőt el is ismerte. A Versenytanács az Egyezség megkötését azután kezdeményezte, hogy tudta, arra jogosultsággal már nem rendelkezik, tette ezt úgy, hogy erre vonatkozóan kizárólag neki volt információja.
17. Az Alkotmánybíróság irányadó értelmezése szerint a tisztességes, „fair” eljárást alanyi jogi mivoltából kifolyólag ki kell tudni kényszeríteni. Tekintettel arra, hogy az Indítványozó a Tptv. 73/A. § szerint megkötött Egyezségben lemondott a Határozattal szembeni jogorvoslathoz való jogáról, az előzőekben meghatározott alaptörvény-ellenesség elhárítására a Határozattal szemben indított perben való részvétel keretében nem volt lehetősége. **A jogorvoslati jog az egyik legfontosabb alapjog, a jogállami működés egyik legfontosabb biztosítója a hatósági önkénnyel szemben. Jelen ügyben a GVH annak ellenére kötött Egyezséget és ezzel fosztotta meg jogorvoslati jogától az Indítványozót, hogy ennek törvényi alapfeltételei meglettek volna.** Ennek okán az Indítványozónak a hatósághoz benyújtott Kérelem, illetve a Kérelmet elutasító

Végzéssel szemben indított közigazgatási per biztosíthatta volna az Indítványozót ért jogsérelem orvoslását. A Kérelemben az Indítványozó tekintettel arra, hogy rá a Határozat személyi hatálya nem terjedt ki, a versenyfelügyeleti eljárás során kiszabott bírság jogszerűtlenségére tekintettel kérte a bírság vissza-, illetve az ezután járó kamat kiutalását.

18. Az Indítványozóval együtt eljárás alá vont két vállalat által indított eljárás során a Kúria kimondta, hogy a hatóságnak nem volt jogosultsága arra, hogy bírságot szabjon ki, hiszen arra már nem volt jogköre. Tekintettel az ítéletben kifejtettekre a hatóság az Indítványozóval szemben sem rendelkezett jogkörrel a bírság kiszabására, hiszen az Egyezség megkötése, illetve az abban meghatározott csökkentett bírság meghatározása is az ügyintézési határidő lejártát követően valósult meg, így az egyezségi kísérlet kezdeményezése során a hatóság visszaélt jogkörével.
19. Az Alkotmánybíróság több határozatában, így a pertörténetben már megnevezett esetekben is kifejtette álláspontját erre vonatkozóan. Az 5/2017. (III. 10.) AB határozat szerint *„a tisztességes hatósági eljáráshoz való alaptörvényben biztosított jogból az következik, hogy a közigazgatási hatóságok számára a jogalkotó által meghatározott határozathozatali és szankcióalkalmazási határidő elmulasztásának ódiumát a mulasztó, jogszabályi kötelezettségüket határidőben nem teljesítő hatóságok, ne pedig az ügyfelek viseljék.”* Alkotmánybíróság határozatban kimondta, hogy *„a hatósági eljárás méltányosságának, illetve tisztességességének alapvető feltétele, hogy a közigazgatási hatóságok a rájuk irányadó jogszabályi határidőket betartsák. Különösen erősen kell, hogy érvényesüljön ez a követelmény azokban az esetekben, amikor a közigazgatási hatóság az ügyféllel szemben szankciót állapít meg. [...] A közigazgatási szervnek ugyanis nem joga, hanem hatásköre és illetékessége (és ennek megfelelően lehetősége) van eljárni és eljárása során szankciót alkalmazni. Így a közigazgatási hatóság számára a szankcióalkalmazás lehetőségének elenyészése sem „jogvesztés”, hanem pusztán egy addig fennálló lehetőség megszűnése.”* A jelen AB határozatokban az Alkotmánybíróság megállapította végezetül azt is, hogy *„az a bírói értelmezés, mely ezzel szemben a szankcióalkalmazási határidő elmulasztásához – a tételes jogszabályi előírás szerinti határidő letelte után – nem fűzi azt a következményt, hogy az e határidőt túllépő hatóságok szankcióalkalmazási lehetősége elenyészik, vagyis amely szerint a rá vonatkozó anyagi jogi határidőt elmulasztó közigazgatási hatóság pusztán emiatt nem követ el az ügy érdemére kiható jogszabálysértést, az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésével ellentétes.”*
20. Ezt az értelmezését az Alkotmánybíróság megerősítette a 3353/2017. (XII.22.) AB határozatában.
21. A Versenytanács az elsőfokú bíróság által is megállapítottak szerint az ügyintézési határidő lejártá után szabott ki bírságot a Határozatban, amikor már lehetősége vagy hatásköre nem lett volna rá. A tisztelt Alkotmánybíróság gyakorlata alapján egyértelmű, hogy a Versenytanácsnak a bírság kiszabására nem volt jogköre. A jogkör hiánya a közigazgatási jog terminológiájában a hatáskör hiányát jelentette: **az ügyintézési határidő túllépésével a közigazgatási hatóság hatásköre a bírság kiszabására megszűnt.** A Ket. 121. § (1) bekezdés b) pont szerint a döntést meg kell semmisíteni, ha az ügy nem tartozik a hatóság hatáskörébe vagy

- illetékességébe. A Határozatnak a bírságot kiszabó része ezért hatáskör hiányából fakadóan semmis. A Határozat bírságot kiszabó részének semmissége olyan objektív körülmény, amely a hatóság súlyos eljárásjogi jogsértéséből fakad (1/2019. KPMJE határozat, III.3.). Ennélfogva nem csupán a Kúria Kf.II.37.959/2018/14. számú ítéletével kapcsolatos eljárásának résztvevőire, hanem az Indítványozóra is kiterjed a GVH jogszabálysértése.
22. Mivel a Határozat elleni jogorvoslati jogról való lemondás miatt az Indítványozónak más formális lehetősége nem volt a jogos érdek érvényesítésére, az Indítványozó a GVH-hoz benyújtotta a Kérelmet a befizetett bírság visszautalására. Az érvelésünket nem arra alapítottuk, hogy a Kfv.II.37.959/2018/14. számú kúriai ítélet személyi hatálya ránk is kiterjedne, hanem arra, hogy ezen ítélet általános jellegű jogi érvelése értelmében a versenyfelügyeleti bírság határidőn túli kiszabása ránk nézve is jogszerűtlen. A GVH viszont a benyújtott Kérelem és ezen kúriai ítéletre történő hivatkozás ellenére elmulasztotta levonni a Határozat Indítványozóval szemben bírságot kiszabó része semmisségének jogkövetkezményeit. Versenyfelügyeleti bírságot tehát az ügyben sem a GVH és az Indítványozó közötti Egyezség nyomán, sem az általános hatóság eljárás során nem lehetett volna kiszabni.
23. Az elsőfokú bíróság az Indítványozó keresetlevelét elutasította. A Kúria az Indítványozó felülvizsgálati kérelme ellenére az elsőfokú ítéletet hatályában fenntartotta.
24. A GVH bírságkiszabása, és ennek megfelelően bírságösszegekről Egyezség megkötése azonban nem pusztán semmis, hanem az ügyintézési határidő túllépéséből fakadó hatáskör-vesztésre vonatkozó alkotmánybírói és kúriai gyakorlat érvelése alapján alapjogsértő, illetve alaptörvény-ellenes. Alaptörvény-ellenes határozatra – az alaptörvény-ellenesség erga omnes hatályából kifolyólag – jogot alapítani még a hatóságnak sem lehet. Ennek azért van különleges hangsúlya az ügyben, mert a GVH tudván, hogy az ügyintézési határidő lejárt – holott a meghosszabbításra lehetősége lett volna, de ez elmulasztotta –, e jobb tudomása ellenére kötött egyezséget a Versenytanáccsal – aki ügyféli státusza révén a határidő lejártáról csak később szerezhetett tudomást –, amelynek keretében a bírság kiszabására került. Amennyiben tehát a bírságkiszabási hatáskör hiánya miatt formális semmisség nem is állna fent, a bírságról rendelkezés, mint közigazgatási aktus alaptörvény-ellenes mivolta a Végzés elbírálását – jogszerű eljárás esetén – nagymértékben befolyásolhatta volna.
25. Alapjogi szempontból kirívóan okszerűtlen a Kúria megközelítése az Ítélet [29] bekezdésében: „A Kúria Kf.II.37.959/2018/14. számú, fellebbezési eljárásban meghozott ítélete a felperes álláspontjával ellentétben nem állapította meg, hogy az alperes egyezségkötési, illetőleg a felperessel szembeni bírságkiszabási jogosultsága az ügyintézési határidő túllépése okán elenyészett. E rendelkezéseket ugyanis a Kúria arra irányuló jogorvoslati kérelem folytán nem vizsgálta, nem vizsgálhatta felül, mint ahogyan az Alaptörvény hivatkozott rendelkezéseire alapított ítéleti megállapítások is az alperesi határozat felülvizsgált részére vonatkoznak.” A hatóság bírságkiszabási jogköre, hatásköre nem az egyes eljárás alá vontak személyétől függ, nem változik az eljárás alá vontak számától, annak időbeli hatálya erga omnes, minden eljárás alá vonttal szemben egységes, hiszen az eljárás megindításának időpontja határozza meg, hogy az ügyintézési határidő meddig tart,

mikor enyészik el a bírságkiszabási hatáskör. A hatóság bírságkiszabási hatásköre egy adott eljárásban vagy van vagy nincs. A Kúria a Kf.II.37.959/2018/14. sz. ítéletében megállapította, hogy a Versenytanács az ügyintézési határidőt – jelentősen – túllépte, bírságkiszabási hatásköre elenyészett. Mivel a bírságkiszabás elenyészése az ügyintézési határidőhöz, nem pedig az eljárás alá vont személyhez kapcsolódik, a Kúria fenti ítéleti megállapítása (és az azon alapuló Ítélet) megfosztotta az Indítványozót az általa hivatkozott alkotmánybírói és kúriai döntésekben megszilárdult, a hatósági önkénnyel (jogkör, hatáskör nélküli bírságolás) szembeni jogvédelemtől.

26. A Kúriának a Tpvt. 73/A. § szerinti egyezség vegyes jogági jellegét elvető érvelése szintén a hézagmentes jogvédelem lehetőségétől fosztotta meg az Indítványozót (Ítélet [31] bekezdés). Az Egyezség lényege az, hogy az Indítványozó és a GVH között az elsődlegesen a közjog (közigazgatási jog és versenyjog) által szabályozott, de egyébként korlátozottan magánjogias természetű is rendelkező Egyezség alapján áll fenn egy jogviszony. Az egyik fél magánautonómiája kétségtelenül jelentősen korlátozott, de létezik: maga döntheti el, hogy egyezsége lép-e, vagy sem. Tehát a tudattartalomnak jelentősége van. Az Indítványozó abban a tévedésben volt, hogy a GVH-nak van joga bírságolásra. A GVH azzal, hogy a határidő lejártáról nem tájékoztatta, a másik felet olyan tévedésben tartotta, amit egy közhatalmi szervezet a tisztességes eljárás keretében nem használhat fel taktikai elemként. Az eljárás alá vont a hivatalnak nem ellenfele, akit le kell győznie. Az információ birtokában az Indítványozó mérlegelhetett volna esélyeit egy olyan peres jogvitában, amelynek ez a tárgya. Ha valaki azt hiszi, hogy bírságot kell fizetnie, amikor nem ez lényeges tévedés. Az Indítványozónak bírságot kellett fizetnie az GVH részére, az Indítványozó pedig elveszítette a Határozattal – mint az eljárást befejező határozattal – szembeni közigazgatási per indítására vonatkozó jogát. A Ptk. 6:27. §-ának Kúria általi leszűkítő értelmezése szintén a hézagmentes jogvédelem jogától történő megfosztáshoz vezet: a Kúria álláspontja szerint *„Szó nincs kötelemből eredő vitás vagy bizonytalan kérdések megegyezéssel történő rendezéséről (Ptk. 6:27. §), a hatóságként eljáró alperes nem polgári jogi követelést érvényesít a felperessel szemben, hanem a feltárt jogellenes magatartás okán közigazgatási szankciót alkalmaz.”* Kötelemfakasztó tényállás bármi lehet (akár közigazgatási jogviszony is), másrészt a jogintézmény elnevezése és lényege is egyértelműen a polgári jogi gyökerekre utal: a hatóság jogsértéssel vádolja az eljárás alá vont személyt, az eljárás alá vont személy azonban ezt vitathatja és jogorvoslati joggal élhet a hatósági megállapításokkal szemben, amely eljárás során a hatóságot fenyegeti a pervesztesség. A Tpvt. 73/A. § szerinti egyezség esetében pedig a hatóság a bírság mértékét csökkenti, az eljárás alá vont személy pedig lemond a jogorvoslat lehetőségéről. A jogorvoslatról való lemondás egyértelműen alaptörvényi és alapjogi jelentőségű.
27. A Kfv.II.37.959/2018/14. számú kúriai ítélet egyértelműen megállapította, hogy az GVH bírságkiszabási joga 2016. február 25-én elenyészett, így az Egyezség megkötésének pillanatában már nem volt jogosult a bírságról rendelkezni, sem kétoldalú egyezség, sem egyoldalú közigazgatási határozat formájában. A Kúria ezzel ellentétes, az Ítéletben tett megállapításai a hatósági önkénnyel szembeni hézagmentes jogvédelemtől fosztották meg az Indítványozót.

28. A Határozattal szembeni jogorvoslat (közigazgatási per indítása) lehetőségének elvesztése azonban önmagában nem jelenti azt, hogy az Indítványozónak ab ovo nem állhat fenn jogi lehetősége egy jogszabálysértő és alaptörvény-ellenes Egyezség okozta jogsérelemmel szembeni jogvédelemre. Éppen ezért fordult z Indítványozó – figyelemmel az egyezség polgári jogi jellegénél fogva irányadó elévülési időre is – önálló kérelemmel a GVH felé, hogy a jogszabálysértő és alaptörvény-ellenes, továbbá jogorvoslati jogtól megfosztó Egyezség okozta jog- és érdeksérelmet (pénzügyi sérelmet) egy önálló eljárásban, az Egyezség által alapított jogviszony két fele között kísérelje meg helyreállítani.
29. Mivel a GVH a Végzésben jogszabálysértő jogértelmezéssel elzárkózott attól, hogy a jogszabálysértő módon beszédett bírságösszeget annak kamataival visszafizesse az Indítványozó részére, az Indítványozó közigazgatási pert indított. Az elsőfokú bíróságnak a megelőző eljárásban benyújtott kérelemmel és a Keresetlevéllel összhangban az Egyezség alapján kellett volna elbírálnia a keresetünket és a felek közötti – sajátos, vegyes jogági – jogviszony sajátosságainak megfelelően döntenie. Ezzel szemben az elsőfokú bíróság az állapította meg, hogy *„az egyezség [...] polgári jogi értelemben vett semmisségének a jelen közigazgatási jogvita elbírálása iránti perben való értelmezése nem lehetséges.”* (Elsőfokú Ítélet [16] bekezdés). A fenti indokoknál fogva azonban a Tptv. 73/A. § szerinti egyezség egy speciális jogintézmény, amelyet az elsőfokú bíróságnak és a Kúriának önállóan, a Határozattal szembeni közigazgatási per indítása lehetőségének elvesztésétől függetlenül kellett volna vizsgálnia.
30. Az eljáró Versenytanács annak ellenére kezdeményezte az Egyezség megkötését, illetve az Indítványozónak az egyik legfontosabb alapjoga gyakorlásáról való lemondását, hogy erre valójában – az ügyintézési határidő túllépése folytán – már nem lett volna hatásköre. A Versenytanács ráadásul ennek alapvető körülményeiről (ügyintézési határidő meghosszabbításának elmulasztása) egyáltalán nem tájékoztatta az Indítványozót, így ezzel az eljárásával lényegében hatósági önkényt valósított meg. **Az alapul fekvő ügyben a GVH-nak, majd az elsőfokú bíróságnak és a Kúriának alapvető feladata lett volna, hogy a Kérelemben és a peres eljárás irataiban kifejtett indokok alapján, a jelen Indítvánnyal összhangban a hézagmentes jogvédelmet biztosítsák és megoldást adjanak egy kirívóan alapjogsértő helyzetre (jogorvoslati jogtól való megfosztás, hatósági önkény, hatáskör hiányában alkalmazott bírságkiszabás).**

7. BEFOGADHATÓSÁG VIZSGÁLATA SORÁN FIGYELEMBE VEENDŐ SZEMPONTOK

Jogszabályhely	Vizsgálandó feltétel	Feltétel teljesülése
Abtv. 30. § (1) bek.	A bírói döntés kézbesítésétől számított 60 napos határidő megtartása	2021. április 20.
Abtv. 52. § (1b) bek. a) pont	A törvényi rendelkezés, amely megállapítja az	Abtv. 27.§

	Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá amely az indítványozó jogosultságát megalapozza	
Abtv. 52. § (1b) bek. b) pont	Az Alaptörvényben biztosított jog sérelme lényegének megjelölése	A panasz 6. fejezetében
Abtv. 52. § (1b) bek. c) pont	Az Alkotmánybíróság által vizsgálendő döntés, jogszabályi rendelkezés megjelölése	Kúria Kfv.IV.37.800/2020/8.
Abtv. 52. § (1b) bek. d) pont	Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek megjelölése	Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése, XXVIII. cikk (7) bekezdése
Abtv. 52. § (1b) bek. e) pont	Indokolás arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvénnyel	Panasz 13-30. bekezdésében
Abtv. 52. § (1b) bek. f) pont	Kifejezett kérelem az Alkotmánybíróság döntésének tartalmára	Panasz előterjesztése során
Abtv. 27. § a) pont	Alaptörvényben biztosított jog sérelme következett be	Tisztességes hatósági eljáráshoz való jog, jogorvoslathoz való jog
Abtv. 27. § b) pont	Jogorvoslati lehetőségek kimerítése	Panasz 2. fejezetében
Abtv. 27. §	Érintettség igazolása	Panasz 5. fejezetében, Melléklet
Abtv. 29. §	Alkotmányjogi jelentőségű kérdés(ek)	Panasz 6. fejezetében
Abtv. 52. § (5) bek.	Adatok kezelésére vonatkozó nyilatkozat	Panasz 4. fejezetében
Abtv. 52. § (6) bek.	Az indítványban foglaltakat igazoló dokumentumok	Melléklet
Abtv. 53. § (2) bek.	Az ügyben első fokon eljáró bíróságnál, az Alkotmánybírósághoz címezve történő benyújtás	Fővárosi Törvényszék